

Uitstelmoederschap heeft ook gunstig effect op de samenleving

Marcel Zuiderland betoogt dat de maatschappij baat heeft bij uitstelmoeders

Marcel Zuiderland
publicist en filosoof

Het was natuurlijk wel te verwachten dat christelijke ethici niet stonden te juichen toen de beroepsverenigingen van gynaecologen en klinisch embryologen bekendmaakten geen bezwaren te hebben tegen het invriezen van eicellen om niet-medische redenen. Deze kwestie hield ook vorig jaar de gemoederen bezig, waarbij in allerlei toonaarden de morele verontwaardiging klonk.

Dit keer is het argument, zoals bijvoorbeeld verwoord door CU-Kamerlid Esmee Wiegman, dat vruchtbaarheidsbehandelingen de staat miljoenen zullen kosten, en dat zou in deze tijden van bezuiniging niet kies zijn. Wat vooringenomen. Het valt namelijk nog maar te bezien of vrouwen nu en masse hun eicellen laten invriezen. Maar ook al was dat zo, waarom zou het slecht zijn om als samenleving geld te reserveren voor de kindervens van de burger.

Vrouwen die gebruik willen maken van de mogelijkheid hun eicellen in te vriezen zijn over het algemeen hoog opgeleid. Ze hebben meestal een goed betaalde baan en dragen al de nodige miljoenen aan de staatskas bij. Het is niet meer dan redelijk dat diezelfde staatskas ze tegemoet komt als ze zich willen indekken tegen het troosteloze vooruitzicht van ongewenste kinderloosheid.

Er klinken ook andere bezwaren. Zoals dat het invriezen van eicellen geen oplossing mag zijn voor de trend dat vrouwen op steeds latere leeftijd hun eerste kind krijgen. Eerst zouden werkgevers en overheid zich eens moeten inspannen om de combinatie van werk en zorg te vergemakkelijken!

Hoewel in Nederland op dat gebied inderdaad het een en ander valt te verbeteren, is het maar de vraag of we er veel van mogen verwachten. Neem Zweden. Daar zijn zaken als kinderopvang en ouderschapsverlof vele malen beter geregeld. Maar Zweedse vrouwen krijgen niet veel jonger hun eerste kind, de gemiddelde leeftijd waarop dat gebeurt ligt daar slechts vier maanden lager dan hier.

Als het dan niet aan de combinatie werk-zorg ligt, waar aan dan wel? Volgens het rapport 'Kiezen voor Ouderschap?!' (2003) gaan mensen vaak pas over tot het nemen van kinderen als een aantal zaken geregeld zijn. Dat zijn een solide relatie, een afgeronde opleiding, een vast contract met carrièreperspectief, financiële zekerheid en een huis in een kindvriendelijke omgeving. Dat zijn geen zaken die iemand al op zijn 25-ste heeft gerealiseerd. Mocht een vrouw rond haar 35-ste inschatten nog wel wat jaren nodig te hebben, dan is het invriezen van haar eicellen een hele verstandige keuze als ze niet kinderloos wil blijven.

Het invriezen van eicellen is geen doorgesloten individualisme, en geen egoïsme, zoals vaak door christelijke politici wordt gesuggereerd. Het is het gevolg van de vrouwenemancipatie van de afgelopen decennia. Uitstelmoederschap is ook een positieve ontwikkeling. Het betekent immers dat vrouwen in steeds grotere getale hoogopgeleid zijn en de arbeidsmarkt betreden. Of willen we vrouwen weer terugdringen in haar rol van broedmachine en huissloof? Zo niet, dan moeten we accepteren dat de moeders van de toekomst steeds ouder zullen worden. Laat daarom al die hoogopgeleide vrouwen alsjeblieft hun eicellen invriezen, zodat ze de kinderen krijgen die ons later van een waardige oude dag kunnen voorzien.

Trouw donderdag 9 september 2010